

CASA DE MENJARS
LA PALMA
Antiga casa Llorenç
JOAQUIM SOLER
La més antiga i econòmica de
Sabadell.
Dispesers a tot estar des de
25 pessetes setmanals
Carrer de Bèlgica, 50-52

EL POBLE

ANY I

NÚM. 3

SABADELL, DIUMENGE 3 D'ABRIL 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C. SANT PERE, 31 - TELÈFON 2333 - IMPREMTA: RAMBLA DE LA REPÚBLICA, 65

NÚMERO SOLT: 10 CTS.

LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

I en no saber ja què inventar, han inventat que som dictadors, i és que la gent té tan poca imaginació que ha hagut de girar la vista enrera per dir: ¿quina ha estat la calamitat més gran que ha sofert Espanya?, ¿la Dictadura? doncs anem a dir que aquest senyor és un dictador.

(D'un discurs de l'Azaña.)

LES NOVES ESCOLES

CONTRA LA IGNORANCIA

El que se n'ha dit acció cultural docent del nostre Municipi, va prenent peu d'una manera definitiva. Té ja cos i forma. Les escoles són una realitat. I aconplets els darrers tràmits que calen, les vuit escoles creades d'una manera tan entusiasta per la nostra Comissió de Cultura, funcionaran immediatament.

La matrícula ja és oberta. L'al·listament s'omple d'una manera ràpida, qual fet significa que l'esperit popular, que la voluntat popular s'ha identificat amb els propòsits de la Comissió de Cultura i han vist amb veritable goig que va omplint-se una de les grans deficiències dels municipis monàrquics i àdhuc del propi règim absolut que resistirem fins ara fa un any.

L'ensenyament ha d'ésser obligatori i gratuït. L'infant, sigui quina sigui la seva condició social ha de rebre la instrucció que requereix. Fins avui l'ensenyança era gairebé monopolitzada per un esperit obertament de classe. I era l'infant pobre el que no podia anar a l'escola i vagava pel carrer rebutjat com un llebrós per manca de mitjans econòmics. Altrament, la desídia de l'Estat havia arribat als límits més inverossímils. Els ministres d'Instrucció Pública del nou règim, han constatat d'una manera incontestable, que no existien escoles, ni locals, ni mestres. I ràpidament s'ha anat a la defensa de l'infant i a plantejar una lluita cruent i despietada contra l'analfabetisme, una de les plagues més impressionants de la península que va deixar la Monarquia.

L'obra cultural docent que ha realitzat el nostre Municipi, no ha estat més que un principi de col·laboració amb els abnegats propòsits que en aquesta matèria ve realitzant la República. Tot just som al començ d'aquesta acció. Cal augmentar les zones escolars com ja és en projecte, i voltar la nostra ciutat d'un veritable cordó sanitari contra la ignorància i salvar els infants que no poden assistir a les aules per manca de locals.

Aquesta obra d'intensificació cultural, aquests propòsits de millorament escolar, han de tenir l'ajut de tots els ciutadans, perquè això suposa la regeneració dels homes de demà, i també, salvar-los dels vicis escolars d'avui, i donar a la República el veritable sentit liberal contra el qual s'aixequen les veus dels que voldrien sols per a ells la llibertat d'obrar i de pensar.

P. S.

VIDA SOCIAL

Treballadors

Temps solemnes. Momentsangoixosos i de sensació, moments també de responsabilitat. Una fita en la història.

En dir treballadors, cal que els que ens hi comptem, procurem aplegar-nos, orientar fermament la nostra actuació. Cal per damunt de tendències, unitat, front eficient, nucli obstinat en allò de les reivindicacions justes.

Marx, socialista potser un xic desplaçat d'època, potser impetuós, propugnà la unió. I en la unió amics, hi ha la força. En la unió de veritat, en la unió ben entesa.

Ni derrotismes ni exageracions. Ni el clàssic seny arrivista, ni extemporànies ineficiències. Traçar-nos una actuació, marcar-nos un camí i seguir-lo sense claudicar, sense vacillar.

Sovint hom interpreta les reivindicacions, follament, inconscientment. Hom s'entrega d'esma a l'exasperació i no cospa l'abast d'aquella frase tan encertada: La humanitat, no és cosa d'ahir, ni d'avui, la humanitat és el demà. ¿Per què els comunistes italians s'apoderaven de les indústries si havien, com per encant, de cedir-les a la reacció fascista? Quin error! Quin gaudi fugaç! Quina funesta precipitació!

La història alligona i convé no oblidar-ho. República democràtica és seguitat assequible. Aquells que encara creuen en els redemptors sublims, enclouen el més lamentable analfabetisme espiritual.

Només la unió ens farà forts. Els nostres enemics cerquen la desunió com a través dels segles l'han cercada els terratinents i els càpics de totes les èpoques. Empren suara tots els mitjans, llancen la insidia i la difamació ignominiosa, aboquen les reserves producte d'un esperit egoista i mesquí.

Treballadors: Pensem en la millora col·lectiva, pensem en l'avenir i en la classe. Davant l'adversari: conseqüència, disciplina. Siguem transients amb discrepàncies no fonamentals, sacrificuem-nos sempre per la unió redemptora.

República no és Messies. No hi ha cap estructura política que modifiqui de cop i volta les seves institucions. Treball, actuació. Vibrem pels nostres anhels i revestim-nos de civisme. Actuem quotidianament, persistim i no esperem miracles. Farà el miracle l'actuació conjunta, estretament lligada.

En la unió, oblidem diferències. Tinguem, si més no, imprescindiblement, escrúpol i apleguem-nos els més. Unió no és heterogenia incompatible. Volem l'homogenia i la coincidència en els drets i en les millors possibles. Elements corrosius, paràsits professionals, no!

Treballadors: Capacitat i unió. Sempre unió.

C. UBACH.

LA MÚSICA

ORQUESTRA DE CAMBRA DE SABADELL A L'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA

Corresponent al sisè concert del present Curs, dimecres passat l'orquestra de corda local donà una nova prova del seu ininterromput ascens i, també, de la seguretat i cohesió que cada dia guanya.

Efectivament, l'actuació darrera ja fou quelcom que si no és definitiu en voreja l'absolut. Hom ja pot abandonar-se al gaudi sense angúnia de les organitzacions perfectes i copsar de tant en tant sensibles expressions musicals especulades per un seny general posat sota el govern d'un home de fort temperament que s'adelta amb passió a fer rendir tot el possible els elements de què disposa.

El darrer concert d'aquesta agrupació ja benemèrita va satisfer de debò a tothom i pensem que no és llunyà el dia en què el públic reclamarà una seva més activa presentació en públic, ja que cada dia guanya més adeptes. Diguem, tot seguit, que el programa era de força i fins direm que era excessiu, com si vulgués ésser una demostració heroica de les possibilitats dels nostres músics.

En la primera part hi figuraven les obres "Novel·letten", de Gade, i "Ecos de Montserrat", de J. Muset Ferrer. L'Orquestra es llança a la seva interpretació i hi reeixí de debò. Cal que consignem la "fantasia" de l'obra de Muset, que és un bellíssim fragment.

Omplia la segona part el Concert en re major, de Bach; l'obra és a bastament coneguda per vigorosa i severa, i aquests aspectes rellueixen de dals a baix en el curs de la seva interpretació.

El tercer temps del concert l'ompli un seguit d'obres que fou aplaudit a cada final amb entusiasme. La "Darrera primavera", de Grieg, i l'atreuít i original preludi de "La dona d'aigua", de Casademont, s'endugueren els millors entusiasmes del públic, sobretot aquesta darrera, que tanmateix fóra de justícia que figurés més sovint en els programes de les corporacions musicals. Malgrat la vintena d'anys que fa que fou composta, podem dir—sense que sigui un tòpic literari—que es manté viva i fresca, tot servint a una honrada inspiració i a una exemplar tècnica instrumental.

Fora de programa, l'Orquestra ens donà "Aria", de Bach, i l'ample severitat del seu "leit motif" adquirí aquell relleu que tan sorpren i subjuga en aquesta obra.

Hem de felicitar-nos, ben sincerament que aquest concert hagi estat motiu per a fer coneixença de una nova valor dintre el nostre medi musical; ens volem referir a la senyoreta M. J. Izard, la qual tenia al seu càrrec la part de piano i del qual comès es desmpelegà amb una seguretat i soltura pròpies d'una artista bregada de temps a les naturals emocions de l'actuar davant d'intelligents auditoris.

UNA INICIATIVA PER LA COMMEMORACIÓ DEL 14 D'ABRIL

Les colònies escolars

Volem aprofitar la coincidència de la proximitat de les festes que s'estan organitzant per la celebració del primer aniversari de la proclamació de la República per a explicar una iniciativa que confiem ha d'ésser ben vista i considerada per tots aquells que tinguin arrelats veritables sentiments d'humanitarisme i amor al pròxim. La qüestió de les Colònies Escolars.

Podríem molt bé aquí, per tal de deixar-hi la somnolència d'aquells ciutadans que podent s'estan de subvencionar d'una manera molt més proporcionada amb els seus mitjans de vida econòmica, fer un cant a la misèria i privació d'aquells éssers humils, que, per ser-ho, tot i coneixent-ne la seva existència, passen desapercebuts als nostres ulls.

Tothom ha tingut ocasió de presenciar a la Plaça de Pi i Margall, la partida d'aquells infants que, gràcies a la protecció, surten en direcció a Tona, Ocata i Llavanes. Un autobús vermell, ple de xicalla anèmica, davantalets llistats (!) i capell de cotó color fil cru. Les mares ploroses besant i despedint-los. Els germans i germanets, plorant aiximateix, entre envejosos i volent imitar les mares.

Qui no s'ha sentit davant una escena així emocionat per l'espectacle.—I a l'arribada?

Es per tot això i per considerar-ho altament cívica, que voldríem pregar a les nostres autoritats, i especialment a la Comissió de Cultura que, entre els diferents actes que formaran el programa de festes n'hi volguessin incloure un més destinat a profit dels petits de les Colònies escolars.

Potser organitzar una festa de la flor pro Colònies.

La Comissió organitzadora dels festetjos sabrà més que nosaltres amb quines iniciatives compta i de què disposa. Ella, junt amb la de Cultura, podrà tenir més facilitat que nosaltres per a destinar un acte pro-Colònies Escolars.

Considerem que aquest acte fóra ben vist de tots els ciutadans i, per tant, confiem que, dintre de l'allegria de les festes podem demostrar una vegada més que també sabem pensar amb els humils i amb aquells que solament celebren perquè es celebra, no perquè ells puguin fer-ho.

La Comissió de Festes pro-República i la Comissió de Cultura tenen la paraula.

Fou, en fi, una vetllada de triomf per a tothom.

Cal, però, que consignem la deixadesa gramatical i literària que campejava en les descripcions del programa, i que, diguem-ho per dissimular-ne el mal efecte, és una cosa excepcional a la bona cura que sempre hi ha tingut la nostra Associació de Música.—S.

INFORMACIONS

UNES PARAULES SOBRE LA U. R. S. S.

Dimarts passat, En J. Oltra Picó, ens parlà de les seves impressions d'un viatge a la U. R. S. S. Durant dues hores i mitja i després d'ensenyar-nos, per mitjà de clixés el trajecte recorregut, a través de l'extens territori de les Repúbliques Socialistes, començà a parlar de coses petites, de cops d'ull de foraster. Ens digué que s'ha abusat massa de fer literatura falsa o intencionada contra la U. R. S. S. De totes maneres, cal tenir en compte el gros salt, passant del tzarisme absolut i indignant al comunisme. De mica en mica, però, s'anirà afiançant el nou règim i podrà ésser realitat l'obra gegantina del socialisme.

Comptem per la seva defensa militar amb el formidable exercit roig capaç de mobilitzar milions en pocs dies. "La primera vegada que un exercit sap el que vol i per què lluita", segons paraules de Lenin. Posà de manifest, també, la intensa propaganda anti-religiosa (La religió és l'opi dels pobles). La recollida dels infants abandonats, de resultes de la guerra civil, que acabà al 23; obra formidable i que seran aquests la palanca del comunisme futur. Anà explicant els llocs on el P. C. hi té més i menys adeptes. La igualtat de la dona, en tots els aspectes, a l'home: sou, drets cívics, etc. La persecució per part de l'Estat de la prostitució. Parlà del teatre i de la pintura soviètiques, que s'orienten cap a un nou camp d'acció social. La llibertat de totes les nacionalitats, etc.

Finalment, i després d'haver fixat durant la conversa diferents clixés, obtinguts pel conferenciant, durant el viatge, ens parlà de l'aspecte polític de la U. R. S. S. i que és, en comparació amb altres aspectes socials, el que compta amb una perfecció més notable. L'educació de les joventuts comunistes; el considerable nombre d'aspirants al P. C. exemple d'activitat; abnegació i sacrifici. Parlà del "dumping" d'economia soviètica, comparada amb els estats capitalistes, que davallen cada dia més cap a la seva caiguda definitiva. Després comparà el pressupost de la U. R. S. S. amb el d'Espanya. Mentre aquesta destina quasi la totalitat per cobrir el deute, els préstecs, obligacions, sous, i destina una part migrada pels problemes útils, l'ensenyança, higiene, transports, etc., la U. R. S. S. dedica per les coses útils molt més de la meitat del pressupost, ço que permet millorar les masses.

Confiem, acabà dient, que la disciplina i l'esperit de sacrifici que anima al proletariat rus, obtindrà el que es proposa per a bé del proletariat universal.

Aquestes són, llevat errors i excepcions, les impressions que poguérem treure de "Les impressions d'un viatge a la U. R. S. S.", i que escoltà un nombrós públic que omplia el saló d'actes del Círcol República Federal.

RIU.